

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้ผู้วิจัยพรรณาผลการวิเคราะห์ข้อมูลของตัวแปร และของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ซึ่งก็คือผลคะแนนการสอบจัดระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษและค่าคะแนนทัศนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ดังหัวข้อต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล
 - 2.1 คะแนนทดสอบจัดระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ
 - 2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ
 - 2.3 ค่าคะแนนทัศนคติของนักศึกษาต่อภาษาอังกฤษ
 - 2.4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปร

รายละเอียดของแต่ละหัวข้อมีดังนี้

1. สัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้

ในส่วนนี้ผู้วิจัยขอกล่าวถึง ตัวย่อและสัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
f	"	ความถี่
\bar{X}	"	ค่าเฉลี่ย
S.D.	"	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
SE	"	ค่าคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
r	"	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร
DF	"	องศาความเป็นอิสระ
t	"	ค่าสถิติที
F	"	t^2

B แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย
SEB "	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการประมาณของค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย
Beta "	ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นดังต่อไปนี้

2.1 คะแนนทดสอบจัดระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ

กลุ่มตัวอย่าง 292 คน ได้คะแนนทดสอบเปรียบเทียบให้เห็น
ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบผลคะแนนการสอบจัดระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ แยกตามคณะ

คณะ	จำนวน	คะแนน สูงสุด	คะแนน ต่ำสุด	\bar{X}	S.D.	SE.
แพทยศาสตร์	14	80.00	43.00	55.78	9.93	2.65
ทันตแพทยศาสตร์	11	64.00	31.00	52.54	9.00	2.71
สถาปัตยกรรมศาสตร์	5	76.00	40.00	51.20	14.18	6.34
สาธารณสุขศาสตร์	11	60.00	42.00	50.81	5.91	1.78
วิศวกรรมศาสตร์	47	62.00	24.00	48.87	7.16	1.04
เทคนิคการแพทย์	11	65.00	35.00	48.54	10.42	3.14
มนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์	39	72.00	32.00	48.28	10.75	1.72
เทคโนโลยี	11	66.00	37.00	48.09	10.46	3.15
เภสัชศาสตร์	11	64.00	37.00	48.00	8.55	2.07
วิทยาศาสตร์	32	70.00	24.00	47.40	11.60	2.05
พยาบาลศาสตร์	26	62.00	37.00	46.92	6.85	1.34
สัตวแพทยศาสตร์	10	55.00	28.00	44.90	5.58	2.71
เกษตรศาสตร์	40	59.00	28.00	39.37	8.00	1.26
ศึกษาศาสตร์	18	41.00	22.00	34.50	5.50	1.29
รวมทุกคณะ	292	80.00	22.00	46.62	10.06	0.58

ตารางที่ 3 แสดงว่านักศึกษาจากคณะแพทยศาสตร์สอบได้คะแนนสูงสุดคือ ได้ \bar{X} เท่ากับ 55.78 โดยมี S.D. เท่ากับ 9.93 ส่วนนักศึกษาจากคณะศึกษาศาสตร์ สอบได้คะแนนต่ำสุดคือได้ \bar{X} เท่ากับ 34.50 โดยมี S.D. เท่ากับ 5.50 ซึ่งแสดงว่ามีการกระจายของคะแนนน้อยกว่า คะแนนสูงสุดคือ 80.00 จากคณะแพทยศาสตร์ และคะแนนต่ำสุดคือ 22.00 จากคณะศึกษาศาสตร์ \bar{X} รวมคือ 46.62 โดยมี S.D. เท่ากับ 10.06 แสดงว่าคะแนนที่ได้มีการกระจายดี คณะที่ได้คะแนนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยมี 11 คณะคือ คณะแพทยศาสตร์ คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะสาธารณสุขศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะเทคนิคการแพทย์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะเทคโนโลยี คณะเภสัชศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ และคณะพยาบาลศาสตร์ ส่วนคณะที่ได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยรวมมี 3 คณะคือ คณะสัตวแพทยศาสตร์ คณะเกษตรศาสตร์ และคณะศึกษาศาสตร์ กล่าวโดยสรุปว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความสามารถทางภาษาสูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย

2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

กลุ่มตัวอย่างทั้ง 292 คน มีคะแนนที่แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษจากวิชาภาษาอังกฤษทั่วไป 1 และ 2 เปรียบเทียบไว้ในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบผลคะแนนสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนภาษาอังกฤษ
แยกตามคณะ

คณะ	จำนวน	\bar{X}	S.D.
ทันตแพทยศาสตร์	11	69.645	7.518
แพทยศาสตร์	14	69.007	5.120
เภสัชศาสตร์	17	67.917	6.546
เทคโนโลยี	11	62.745	11.153
สาธารณสุขศาสตร์	11	62.454	5.525
เทคนิคการแพทย์	11	61.845	5.525
วิทยาศาสตร์	32	61.759	10.533
วิศวกรรมศาสตร์	47	59.919	7.720
พยาบาลศาสตร์	26	58.430	7.646
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	39	57.420	10.598
สัตวแพทยศาสตร์	10	57.400	9.335
สถาปัตยกรรมศาสตร์	5	55.980	19.318
เกษตรศาสตร์	40	50.377	10.815
ศึกษาศาสตร์	18	47.117	7.423
รวม	292	58.98	10.815

ตารางที่ 4 แสดงว่านักศึกษาคณะทันตแพทยศาสตร์สอบได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ \bar{X} เท่ากับ 69.645 โดยมี S.D. เท่ากับ 7.51 ส่วนคณะศึกษาศาสตร์ได้คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ \bar{X} เท่ากับ 47.117 โดยมี S.D. เท่ากับ 7.423 จะเห็นว่าการกระจายคะแนนของทั้งสองคณะอยู่ในลักษณะใกล้เคียงกัน ค่าเฉลี่ยรวมคือ 58.98 โดยมี S.D. เท่ากับ 10.81 ซึ่งแสดงว่า ได้มีการกระจายดี คณะที่ได้คะแนนสูงกว่าค่าเฉลี่ยรวมมี 8 คณะคือ คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะเทคโนโลยี คณะสาธารณสุขศาสตร์ คณะเทคนิคการแพทย์ คณะวิทยาศาสตร์ และคณะวิศวกรรมศาสตร์ ส่วนคณะที่ได้คะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรวมมี 6 คณะคือ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะสัตวแพทยศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะเกษตรศาสตร์ และคณะศึกษาศาสตร์

เมื่อเปรียบเทียบตารางที่ 3 และ 4 จะเห็นว่าคณะที่ยังครองความสามารถทางภาษาอังกฤษได้ในลำดับต้น ๆ คือคณะแพทยศาสตร์ และคณะทันตแพทยศาสตร์ ส่วนคณะที่ครองความสามารถทางภาษาอังกฤษในลำดับท้าย ๆ คือ คณะสัตวแพทยศาสตร์ คณะเกษตรศาสตร์ และคณะศึกษาศาสตร์ เมื่อเปรียบเทียบดูลำดับของคณะที่มีการเปลี่ยนแปลงในทางขึ้นคือ คณะเภสัชศาสตร์ จากลำดับที่ 9 เป็นลำดับที่ 3 และคณะเทคโนโลยี จากลำดับที่ 8 เป็นลำดับที่ 4 ส่วนคณะที่มีลำดับการเปลี่ยนแปลงในทางลงคือ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จากลำดับที่ 3 เป็นลำดับที่ 12 คณะวิศวกรรมศาสตร์ จากลำดับที่ 5 เป็นลำดับที่ 8 และคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จากลำดับที่ 7 เป็นลำดับที่ 10

2.3 ผลการสำรวจทัศนคติของนักศึกษาต่อภาษาอังกฤษ

การวิเคราะห์เพื่อหาค่าสถิติพื้นฐานของการสำรวจทัศนคติ รวมทั้งความคิดเห็นอื่น ๆ ของนักศึกษาที่มีต่อภาษาอังกฤษในแง่ประโยชน์และอุปสรรคของการเรียนภาษาอังกฤษมีดังต่อไปนี้

2.3.1 ค่าเฉลี่ยของทัศนคติที่มีต่อภาษาอังกฤษ

จากคำถามที่มีค่าคะแนน 6 ระดับใน 6 ประเด็นจำนวน 30 ข้อ ค่าเฉลี่ยของทัศนคติของนักศึกษามีค่าอยู่ระหว่าง 3.87 ถึง 5.17 ซึ่งแสดงว่านักศึกษามีทัศนคติต่อภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ดี (ตารางที่ 5) ค่าเฉลี่ยของทัศนคติที่สูงสุดคือประเด็นการศึกษาต่อ ($\bar{X} = 5.14$, S.D. = 0.72) ส่วนค่าเฉลี่ยของทัศนคติที่ต่ำสุดคือประเด็นวิธีการเรียนและการฝึกฝน ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.71) โดยมีค่าเฉลี่ยของทัศนคติในภาพรวมเท่ากับ 4.45 และ S.D. เท่ากับ 0.53

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อภาษาอังกฤษ แยกตามประเด็น

ประเด็น	\bar{X}	S.D.
การศึกษาต่อ	5.17	0.72
ด้านสังคมและวิชาชีพ	4.96	0.55
หลักสูตรและลักษณะวิชา	4.57	0.66
วิธีสอน	4.48	0.84
ค่าเฉลี่ยรวม รวม	4.45	0.53
ความพอใจส่วนตัว	4.24	0.70
วิธีการเรียนและการฝึกฝนนอกชั้นเรียน	3.87	0.71

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อภาษาอังกฤษในประเด็นการศึกษาต่อ

ข้อความ	\bar{X}	S.D.
การเรียนภาษาอังกฤษช่วยให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ของการศึกษาในอนาคตได้	5.40	0.82
ถ้ามีโอกาสศึกษาต่อวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาหนึ่งที่ยากเรียนเพิ่มเติม	4.93	1.03

ตารางที่ 6 แสดงว่านักศึกษาเห็นประโยชน์ของภาษาอังกฤษในด้านการศึกษาในอนาคต โดยมี \bar{X} อยู่ระหว่าง 4.93 ถึง 5.40

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อภาษาอังกฤษในประเด็นหลักสูตรและ
ลักษณะวิชา

ข้อความ	\bar{X}	S.D.
ท่านรู้สึกยินดีมากถ้าวิชาภาษาอังกฤษ ไม่มีในหลักสูตร	5.22	0.89
มหาวิทยาลัยไม่ควรกำหนดในหลักสูตร ให้ภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับ	5.18	1.07
ถ้าไม่ต้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ท่านจะเรียนวิชาอื่นได้ดีกว่านี้	4.78	1.09
ท่านต้องการให้มีการสอนซ่อมเสริม วิชาภาษาอังกฤษ	4.60	1.08
ท่านคิดว่าควรเพิ่มชั่วโมงในการเรียน วิชาภาษาอังกฤษให้มากกว่าเดิม	3.41	1.14

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อภาษาอังกฤษในประเด็น
หลักสูตรและลักษณะวิชา ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.41 ถึง 5.22 แม้
นักศึกษามีทัศนคติที่เห็นประโยชน์ของภาษาอังกฤษในการศึกษาต่อ ดังที่แสดง
ในตารางที่ 6 แต่ข้อมูลในตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาค่อนข้าง
ไม่เห็นด้วยต่อการที่ภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับในหลักสูตรระดับอุดมศึกษา

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อภาษาอังกฤษในประเด็นวิธีการเรียน และการฝึกฝนนอกชั้นเรียน

ข้อความ	\bar{X}	S.D.
ถ้ามีเงินเหลือ ท่านจะซื้อเทปเพลงภาษาอังกฤษมาฟัง	4.24	1.43
ท่านชอบดูรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์	4.04	1.22
ท่านชอบเล่นเกมส์ภาษาอังกฤษ	3.98	1.07
ท่านขอคำปรึกษาจากครูผู้สอน เมื่อมีปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ	3.78	1.14
ถ้าชุมนุมภาษาอังกฤษเปิดรับสมาชิก ท่านจะรีบไปสมัคร	3.67	1.10
ท่านมักจะหาหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษมาอ่านเสมอ	3.45	1.08
เมื่อมีการบ้านหลาย ๆ วิชาท่านจะนำวิชาภาษาอังกฤษขึ้นมาทำก่อนเสมอ	3.41	1.21
ท่านชอบทำแบบฝึกหัดภาษาอังกฤษนอกเหนือจากบทเรียน	3.38	1.05

ตารางที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อภาษาอังกฤษในประเด็นวิธีการเรียนและการฝึกฝนนอกชั้นเรียน จากค่าเฉลี่ยดังแสดงในตารางจะเห็นว่านักศึกษาชอบที่จะฝึกฝนภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียน โดยใช้เทปเพลงมากที่สุด ($\bar{X} = 4.24$) รองลงมาคือ การดูรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ ($\bar{X} = 4.04$) และการเล่นเกมส่ภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.98$) นักศึกษาแสดงทัศนคติในเชิงลบต่อการที่จะต้องทำแบบฝึกหัดนอกเหนือจากบทเรียน ($\bar{X} = 3.38$) ต่อการเลือกทำการบ้านวิชาภาษาอังกฤษก่อนวิชาอื่น ๆ ($\bar{X} = 3.41$) และต่อการหาหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษมาอ่าน ($\bar{X} = 3.45$) กล่าวโดยสรุปได้ว่านักศึกษาชอบเรียนและฝึกฝนภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียน โดยใช้สื่อสำเร็จที่ให้ความบันเทิงด้วย

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อภาษาอังกฤษในประเด็นสังคมและวิชาชีพ

ข้อความ	\bar{X}	S.D.
การเรียนวิชาภาษาอังกฤษไม่เป็นประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน	5.42	0.87
ท่านอยากมีเพื่อนที่พูดภาษาอังกฤษได้	5.20	0.76
ท่านอยากใช้ภาษาอังกฤษติดต่อกับคนต่างชาติ	5.17	0.90
การเรียนวิชาชีพไม่จำเป็นต้องเรียนภาษาอังกฤษ	5.08	0.98
ท่านต้องการเรียนรู้ที่จะแสดงความรู้สึก ความคิดเห็นเป็นภาษาอังกฤษได้อย่างเปิดเผย เหมือนกับชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ	5.04	0.90
ท่านรู้สึกสนุกที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับชีวิตและความเป็นอยู่ของชาวต่างชาติ	4.68	1.02
ท่านต้องการสนทนากับครูและเพื่อนโดยใช้ภาษาอังกฤษ	4.26	1.04
ท่านพยายามหลีกเลี่ยงที่จะพบปะกับชาวต่างชาติที่พูดภาษาอังกฤษ	4.13	1.12

ตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาเห็นด้วยว่าภาษาอังกฤษไม่มีความจำเป็นในชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 5.42$) และไม่จำเป็นในการเรียนวิชาชีพ ($\bar{X} = 5.08$) ในด้านสังคมนักศึกษายากมีเพื่อนที่พูดภาษาอังกฤษได้ ($\bar{X} = 5.20$) และอยากใช้ภาษาอังกฤษเป็นเหมือนเจ้าของภาษา ($\bar{X} = 5.17$ และ 5.04) ขณะเดียวกันนักศึกษาค่อนข้างเห็นด้วยที่จะพยายามหลีกเลี่ยงการติดต่อกับเจ้าของภาษา ($\bar{X} = 4.13$) กล่าวโดยสรุปได้ว่าแม้ว่านักศึกษาไม่ชอบที่จะสื่อความกับเจ้าของภาษาที่ใช้ภาษาอังกฤษ และในชีวิตประจำวันหรือการเรียนวิชาชีพนั้น ภาษาอังกฤษดูเหมือนไม่จำเป็น แต่นักศึกษามีความคาดหวังที่จะมีความสามารถในการสื่อความโดยใช้ภาษาอังกฤษได้

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อภาษาอังกฤษในประเด็นวิธีสอน

ข้อความ	\bar{X}	S.D.
ท่านอยากให้มึบริการห้องภาษาเพื่อใช้บทเรียนสำเร็จรูป เช่น กิจกรรมการอ่าน เกมส์ และโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการฝึกทักษะภาษาอังกฤษ	5.33	0.78
ท่านไม่ชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพราะวิธีการสอน ไม่ดึงดูดใจให้อยากเรียน	3.63	1.40

ตารางที่ 10 แสดงค่าเฉลี่ยของทัศนคติของนักศึกษาต่อภาษาอังกฤษในประเด็นวิธีสอน สาเหตุหนึ่งของการไม่ชอบเรียนภาษาอังกฤษ นักศึกษาค่อนข้างเห็นด้วยว่าการสอนไม่ดึงดูดความสนใจ ($\bar{X} = 3.63$) นักศึกษาต้องการให้มีบริการห้องภาษาเพื่อใช้บทเรียนสำเร็จรูป เช่น กิจกรรมการอ่าน เกมส์ โปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อฝึกทักษะ ($\bar{X} = 5.33$) กล่าวโดยสรุปได้ว่านักศึกษายากให้การเรียนการสอนน่าสนใจโดยใช้สื่อทันสมัยช่วยในการสอน

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อภาษาอังกฤษในประเด็นความรู้สึกส่วนตัว
เกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษ

ข้อความ	\bar{X}	S.D.
ภาษาอังกฤษเรียนแล้วทำให้เกิดความ ภูมิใจ	4.60	1.03
การเรียนวิชาภาษาอังกฤษน่าเบื่อหน่าย	4.23	1.08
ท่านกระตือรือร้นที่จะเข้าเรียนใน ชั่วโมงภาษาอังกฤษ	4.20	1.04
ท่านรู้สึกท้อถอยในการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ	3.88	1.28

ตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาเกิดความภูมิใจเมื่อได้เรียน
ภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.60$) และรู้สึกค่อนข้างกระตือรือร้นที่จะเข้าเรียน
($\bar{X} = 4.20$) ซึ่งในภาพรวมของค่าเฉลี่ยสูงกว่าความรู้สึกที่หน้าเบื่อหน่าย
($\bar{X} = 4.23$) และท้อถอย ($\bar{X} = 3.88$)

กล่าวโดยสรุปว่า แม้นักศึกษาเห็นด้วยอย่างยิ่งต่อการเรียนภาษา
อังกฤษเพื่อการศึกษาในอนาคต แต่นักศึกษาค่อนข้างไม่เห็นด้วยต่อการที่ภาษา
อังกฤษเป็นวิชาบังคับในหลักสูตรระดับอุดมศึกษา นักศึกษาอยากให้การเรียน
การสอนน่าสนใจโดยใช้สื่อทันสมัยช่วยในการเรียนการสอน ในส่วนความรู้สึก
ส่วนตัวที่เกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษ นักศึกษาเกิดความรู้สึกค่อนข้างกระตือ
รือร้นในการเรียนภาษาอังกฤษ มากกว่ารู้สึกเบื่อหน่ายและท้อถอย นักศึกษา
ชอบเรียนและฝึกฝนภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนโดยใช้สื่อสำเร็จที่ให้ความบันเทิง
คือ ใช้เทปเพลง และรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ และนักศึกษามี

ความคาดหวังที่จะมีความสามารถในการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษ แม้ว่า นักศึกษาไม่ชอบที่จะสื่อสารกับเจ้าของภาษาโดยตรง

2.3.2 ประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษ

เพื่อให้เข้าใจผลการสำรวจทัศนคติได้เด่นชัดขึ้น ผู้วิจัยได้ถามคำถามเกี่ยวกับประโยชน์และอุปสรรคในการเรียนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ให้กลุ่มตัวอย่างกำหนดลำดับของประโยชน์ในการเรียนภาษาอังกฤษไว้ 5 ลำดับจาก ประโยชน์ทั้งหมด 15 ประการ ในการนี้ผู้วิจัยได้จัดกลุ่มของประโยชน์เป็น 4 กลุ่ม คือ

- ประโยชน์ด้านสังคม ครอบคลุมประโยชน์ประการที่ 1, 2, 6 และ 13
- ประโยชน์ด้านการศึกษา ครอบคลุมประโยชน์ประการที่ 9, 10, 14, 15
- ประโยชน์ด้านการทำงาน ครอบคลุมประโยชน์ประการที่ 7, 8, 11, 12
- ประโยชน์ด้านชีวิตประจำวัน ครอบคลุมประโยชน์ประการที่ 3, 4, 5

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 290 คน จาก 292 คน ที่ระบุลำดับของประโยชน์ครบ 5 ลำดับ และจำนวน 285 คน ที่ระบุลำดับของประโยชน์เพียง 3 ลำดับ รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 12 - 17 ต่อไปนี้

ตารางที่ 12 ประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษที่ได้รับเลือกเป็นลำดับ
ที่หนึ่ง

ประโยชน์	ความถี่	ร้อยละ
ด้านการศึกษา	171	58.5
ประการที่ 10	(61)	(20.9)
ประการที่ 9	(50)	(17.1)
ประการที่ 15	(48)	(16.4)
ประการที่ 14	(12)	(4.1)
ด้านการงาน	67	22.9
ประการที่ 7	(59)	(20.2)
ประการที่ 8	(4)	(1.4)
ประการที่ 11	(3)	(1.0)
ประการที่ 12	(1)	(0.3)
ด้านสังคม	28	9.5
ประการที่ 2	(18)	(6.2)
ประการที่ 1	(8)	(2.7)
ประการที่ 6	(1)	(0.3)
ประการที่ 13	(1)	(0.3)
ด้านชีวิตประจำวัน	23	7.8
ประการที่ 3	(22)	(7.5)
ประการที่ 4	(1)	(0.3)
ประการที่ 5	(0)	(0.0)

ตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างจำนวน 171 คน (58.5%) เลือกประโยชน์ด้านการศึกษาเป็นลำดับหนึ่งดังนี้คือ ประโยชน์ประการที่ 10 (20.9%) ประการที่ 9 (17.1%) ประการที่ 15 (16.4%) และประการที่ 14 (4.1%) กล่าวได้ว่านักศึกษาในจำนวนเกินครึ่ง (58.5%) ที่เห็น

ประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษในแง่ของการศึกษาที่ช่วยให้เรียนรู้ และ
เข้าใจวิทยาการใหม่ ๆ ได้ดีขึ้น ซึ่งเข้ากับสถานการณ์ของภาษาอังกฤษใน
สภาวะปัจจุบันที่เป็นภาษาที่ใช้กันทั่วโลก มีจำนวนนักศึกษาประมาณหนึ่งในสี่
(22.9%) เห็นประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษในด้านการงาน และอีก
ประมาณอย่างละเกือบ 10% ที่เห็นเป็นประโยชน์ด้านสังคมและชีวิตประจำวัน

ตารางที่ 13 ประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษที่ได้รับเลือกเป็นลำดับที่สอง

ประโยชน์	ความถี่	ร้อยละ
ด้านการศึกษา	155	53.2
ประการที่ 9	(53)	(18.2)
ประการที่ 10	(47)	(16.1)
ประการที่ 15	(30)	(10.3)
ประการที่ 14	(25)	(8.6)
ด้านการงาน	77	26.3
ประการที่ 7	(36)	(12.3)
ประการที่ 8	(27)	(9.2)
ประการที่ 11	(13)	(4.5)
ประการที่ 12	(1)	(0.3)
ด้านสังคม	37	10.9
ประการที่ 2	(23)	(7.9)
ประการที่ 1	(5)	(1.7)
ประการที่ 6	(3)	(1.0)
ประการที่ 13	(1)	(0.3)
ด้านชีวิตประจำวัน	26	9.1
ประการที่ 3	(20)	(6.8)
ประการที่ 4	(5)	(1.7)
ประการที่ 5	(1)	(0.3)

ตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างจำนวน 155 คน (53.2%) เลือกประโยชน์ด้านการศึกษาเป็นลำดับที่สองดังนี้คือ ประโยชน์ประการที่ 9 (18.2%) ประการที่ 10 (16.1%) ประการที่ 15 (10.3%) และประการที่ 4 (8.6%) กล่าวได้ว่านักศึกษาจำนวนเกินครึ่ง (53.2%) ที่เห็นประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษในแง่ที่ช่วยในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น มีจำนวนนักศึกษาไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ (26.3%) ที่เห็นประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษในด้านการงาน และอีกประมาณอย่างละ 10% ที่เห็นประโยชน์ด้านสังคมและชีวิตประจำวัน

ตารางที่ 14 ประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษที่ได้รับเลือกเป็นลำดับที่สาม

ประโยชน์	ความถี่	ร้อยละ
ด้านการศึกษา	137	46.9
ประการที่ 9	(53)	(18.2)
ประการที่ 10	(38)	(13.0)
ประการที่ 14	(34)	(11.6)
ประการที่ 15	(12)	(4.1)
ด้านการทำงาน	83	28.4
ประการที่ 7	(42)	(14.4)
ประการที่ 8	(26)	(8.9)
ประการที่ 11	(12)	(4.1)
ประการที่ 12	(3)	(1.0)
ด้านสังคม	40	13.7
ประการที่ 2	(22)	(7.5)
ประการที่ 6	(9)	(3.1)
ประการที่ 1	(5)	(1.7)
ประการที่ 13	(4)	(1.4)
ด้านชีวิตประจำวัน	30	10.3
ประการที่ 3	(26)	(8.9)
ประการที่ 4	(2)	(0.7)
ประการที่ 5	(2)	(0.7)

ตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างจำนวน 137 คน (46.9%) เลือกประโยชน์ด้านการศึกษาเป็นลำดับที่สามดังนี้คือ ประโยชน์ประการที่ 9 (18.2%) ประการที่ 10 (13%) ประการที่ 14 (11.6%) และประการที่ 15 (4.1%) กล่าวได้ว่านักศึกษาในจำนวนเกือบครึ่งหนึ่งが見ประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษในแง่ที่ช่วยในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น มีจำนวน

นักศึกษาไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ (28.4%) ที่เห็นประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษในด้านการงาน มีจำนวนนักศึกษา 13.7% ที่เห็นประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษในด้านสังคม และมีจำนวนนักศึกษา 10.3% ที่เห็นประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

ตารางที่ 15 ประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษที่ได้รับเลือกเป็นลำดับที่สี่

ประโยชน์	ความถี่	ร้อยละ
ด้านการศึกษา	94	32.2
ประการที่ 10	(28)	(9.6)
ประการที่ 14	(26)	(8.9)
ประการที่ 9	(21)	(7.2)
ประการที่ 15	(19)	(6.5)
ด้านการงาน	77	26.3
ประการที่ 7	(33)	(11.3)
ประการที่ 8	(29)	(9.9)
ประการที่ 11	(12)	(4.1)
ประการที่ 12	(3)	(1.0)
ด้านสังคม	69	23.7
ประการที่ 2	(27)	(9.2)
ประการที่ 1	(16)	(5.5)
ประการที่ 6	(15)	(5.1)
ประการที่ 13	(11)	(3.8)
ด้านชีวิตประจำวัน	45	15.4
ประการที่ 3	(28)	(9.6)
ประการที่ 4	(15)	(5.1)
ประการที่ 5	(2)	(0.7)

ตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างจำนวนหนึ่งในสาม หรือ 94 คน (32.2%) เลือกประโยชน์ด้านการศึกษาเป็นลำดับที่สี่ดังนี้คือ ประโยชน์ ประการที่ 10 (9.6%) ประการที่ 14 (8.9%) ประการที่ 9 (7.2%) ประการที่ 15 (6.5%) จะเห็นได้ว่าเมื่อเป็นการเลือกลำดับที่สี่ นักศึกษา เลือกกระจายไปทั้ง 4 ด้านคือ ด้านการศึกษา 32.2% ด้านการงาน 26.3% ด้านสังคม 23.7% และด้านชีวิตประจำวันน้อยที่สุดคือ 15.4%

ตารางที่ 16 ประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษที่ได้รับเลือกเป็นลำดับที่ห้า

ประโยชน์	ความถี่	ร้อยละ
ด้านการศึกษา	79	27
ประการที่ 15	(28)	(9.6)
ประการที่ 10	(22)	(7.5)
ประการที่ 9	(15)	(5.1)
ประการที่ 14	(14)	(4.5)
ด้านสังคม	77	26.3
ประการที่ 6	(28)	(9.6)
ประการที่ 2	(22)	(7.5)
ประการที่ 1	(15)	(5.1)
ประการที่ 13	(12)	(4.1)
ด้านชีวิตประจำวัน	67	23
ประการที่ 4	(30)	(10.3)
ประการที่ 3	(25)	(8.6)
ประการที่ 5	(12)	(4.1)
ด้านการงาน	57	25.4
ประการที่ 7	(19)	(6.5)
ประการที่ 11	(16)	(5.5)
ประการที่ 8	(13)	(4.5)
ประการที่ 12	(9)	(3.1)

ตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างจำนวน 79 คน (27%) เลือกประโยชน์ด้านการศึกษาซึ่งใกล้เคียงกับประโยชน์ด้านสังคม (26.3%) และความถี่ของด้านต่าง ๆ ในการเลือกเป็นลำดับที่ห้าค่อนข้างกระจายไปทุก ๆ ด้าน และใกล้เคียงกันคือ ด้านการศึกษา 27% ด้านสังคม 26.3% ด้านการงาน 25.4% และด้านชีวิตประจำวัน 23%

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ในส่วนของประโยชน์ในการเรียนภาษาอังกฤษ นักศึกษาเห็นว่าภาษาอังกฤษมีประโยชน์ในด้านการศึกษามากที่สุด รองลงมาคือด้านการงาน และที่นักศึกษาเห็นประโยชน์น้อยที่สุดคือ ด้านชีวิตประจำวัน

2.3.3 อุปสรรคในการเรียนภาษาอังกฤษ

นอกจากข้อมูลเกี่ยวกับประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษแล้ว ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับอุปสรรคในการเรียนภาษาอังกฤษ ดังข้อมูลตารางที่ 17 - 20 โดยแยกกล่าวเป็น 4 ทักษะ

2.3.3.1 อุปสรรคด้านการฟัง

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 283 คน (96.9%) ระบุว่าไม่มีอุปสรรคในการฟังภาษาอังกฤษ ดังตารางที่ 17

ตารางที่ 17 อุปสรรคในการเรียนภาษาอังกฤษด้านการฟัง

อุปสรรค	ลำดับที่ 1		ลำดับที่ 2		*ลำดับที่ 3	
	ความถี่	%	ความถี่	%	ความถี่	%
จำนวนเวลาที่ฝึกฟังมีน้อย	140	48.0	82	28.1	31	10.6
ขาดโอกาสในการฟังเสียง จากเจ้าของภาษา	76	26.0	78	26.7	44	15.1
ไม่มีห้องที่ใช้ฝึกนอกเวลา เรียน	24	8.2	67	22.9	96	32.9
ปัญหาอุปกรณ์ในการฝึกฟัง ในห้องปฏิบัติการ	19	6.5	27	9.2	47	16.1
เนื้อหาที่ใช้ฝึกฟังไม่น่าสนใจ	14	4.8	17	5.8	38	13.0
อื่น ๆ	10	3.4	11	3.8	8	2.7

* ไม่เลือกลำดับที่ 3 จำนวน 8 คน (2.7%)

ตารางที่ 17 แสดงอุปสรรคที่สำคัญ 3 ลำดับแรกในการฝึกฟังภาษาอังกฤษ จะเห็นว่านักศึกษาเกือบครึ่งหนึ่ง (48.0%) ระบุว่าจำนวนเวลาที่ฝึกฟังมีน้อยเป็นอุปสรรคลำดับที่ 1 และนักศึกษาเกือบหนึ่งในสาม (28.1%) ก็เห็นว่าจำนวนเวลาที่ฝึกฟังมีน้อยเป็นอุปสรรคลำดับที่ 2 และนักศึกษาประมาณหนึ่งในสาม (32.9%) เห็นว่าการไม่มีห้องที่ใช้ฝึกนอกเวลาเรียนเป็นอุปสรรคลำดับที่ 3 ซึ่งแสดงว่าในชั้นเรียนมีกิจกรรมฝึกทักษะการฟังน้อย และนักศึกษาที่ต้องการฝึกนอกชั้นเรียนก็ทำได้ยาก เพราะไม่มีการจัดห้องสำหรับฝึกทักษะการฟังนอกชั้นเรียน นักศึกษาระบุอุปสรรคในลักษณะอื่น ๆ เพิ่มเติมจากที่แสดงไว้ในตารางที่ 17 ดังนี้

- ฟังไม่ทัน
- ไม่เข้าใจศัพท์ ทำให้ฟังไม่รู้เรื่องและจับใจความไม่ได้
- ไม่มีผู้แนะนำในการฝึกฟัง
- ไม่ได้ใช้อุปกรณ์ในการฝึกฟัง

- ไม่มี tapescript
- บรรยากาศในการฝึกฟังไม่น่าสนใจ
- ผู้สอนเน้นเนื้อหาในบทเรียนมากเกินไป

2.3.3.2 อุปสรรคด้านการพูด

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 286 คน (97.9%) มีอุปสรรคในการพูดภาษาอังกฤษ ดังตารางที่ 18

ตารางที่ 18 อุปสรรคในการเรียนภาษาอังกฤษด้านการพูด

อุปสรรค	ลำดับที่ 1		ลำดับที่ 2		*ลำดับที่ 3	
	ความถี่	%	ความถี่	%	ความถี่	%
ใช้โครงสร้างภาษาอังกฤษ ไม่ถูกต้องจึงไม่กล้าพูด	104	35.6	88	30.1	41	14.0
รู้ศัพท์น้อยจึงพูดไม่ได้	81	27.7	81	27.7	36	12.3
ขาดบุคคลที่จะฝึกพูดด้วย	44	15.1	58	19.9	103	35.3
เวลาที่ให้ฝึกพูดไม่เพียงพอ	26	8.9	40	13.7	62	21.2
ผู้สอนไม่จัดกิจกรรมด้านการ พูดไว้	26	8.9	16	5.5	29	9.9
อื่น ๆ	5	1.7	3	1.0	6	2.1

*ไม่เลือกลำดับที่ 3 จำนวน 9 คน (3.1%)

ตารางที่ 18 แสดงอุปสรรคที่สำคัญ 3 ลำดับแรกในการฝึกพูดภาษาอังกฤษ จะเห็นว่านักศึกษาประมาณหนึ่งในสาม (35.6%) ระบุว่าปัญหาโครงสร้างภาษาเป็นอุปสรรคลำดับที่ 1 และ นักศึกษาเกือบหนึ่งในสาม (30.1%) ระบุว่าปัญหาโครงสร้างภาษาเป็นอุปสรรคลำดับที่ 2 เช่นกัน และนักศึกษาประมาณหนึ่งในสาม (35.3%) ระบุว่าขาดบุคคลที่จะฝึกพูดด้วยเป็นอุปสรรคลำดับที่ 3 ซึ่งแสดงว่านักศึกษายังไม่มั่นใจในเรื่องโครงสร้างภาษาที่

ต้องใช้ในกิจกรรมการพูดในชั้นเรียน และไม่ได้มีการฝึกพูด เพราะขาดบุคคลที่จะฝึกพูดด้วย ซึ่งทำให้ไม่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะด้านนี้ นักศึกษาระบุอุปสรรคในลักษณะอื่น ๆ เพิ่มเติมจากที่แสดงไว้ในตารางที่ 18 ดังนี้

- ไม่กล้าพูด
- ไม่ค่อยมีโอกาสได้ฝึกพูด
- ไม่มีโอกาสได้พูดกับชาวต่างชาติ

2.3.3.3 อุปสรรคด้านการอ่าน

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 250 คน (85.6%) มีอุปสรรคในการอ่านภาษาอังกฤษ ดังตารางที่ 19

ตารางที่ 19 อุปสรรคในการเรียนภาษาอังกฤษด้านการอ่าน

อุปสรรค	ลำดับที่ 1		*ลำดับที่ 2		**ลำดับที่ 3	
	ความถี่	%	ความถี่	%	ความถี่	%
เรื่องที่ยากเกินไป	135	44.7	54	18.5	25	8.6
เรื่องที่ยากไม่มีความหลากหลาย จึงดูน่าเบื่อ	32	11.0	60	20.5	51	17.4
ขาดเอกสารในการฝึกอ่าน	37	12.7	63	21.5	74	25.3
ไม่มีห้องที่ใช้ฝึกอ่านนอกเวลาเรียน	18	6.2	50	17.1	50	17.1
อื่น ๆ	31	10.8	9	3.1	23	7.9

* ไม่เลือกลำดับที่ 2 จำนวน 14 คน (4.8%)

** ไม่เลือกลำดับที่ 3 จำนวน 27 คน (9.2%)

ตารางที่ 19 แสดงอุปสรรคที่สำคัญ 3 ลำดับแรกในการอ่านภาษาอังกฤษ จะเห็นว่านักศึกษาเกือบครึ่งหนึ่ง (44.7%) ระบุว่าเรื่องที่ยากเกินไปเป็นอุปสรรคลำดับที่ 1 ส่วนปัญหาการขาดเอกสารในการฝึกอ่านเป็น

อุปสรรคลำดับที่ 2 และ 3 (21.5% และ 25.3%) ซึ่งแสดงว่าเรื่องที่อ่านน้อยและยากเกินไป นักศึกษาระบุอุปสรรคในลักษณะอื่น ๆ เพิ่มเติมจากที่แสดงไว้ในตารางที่ 19 ดังนี้

- ศัพท์ยากเกินไป
- ไม่มีผู้ชี้แนะ เทคนิคในด้านการอ่าน
- ไม่มีทักษะในด้านการอ่านออกเสียง เช่น การเน้นเสียง การเว้นวรรค
- ไม่ค่อยได้อ่านออกเสียง เพราะขาดการฝึก
- ไม่แน่ใจว่าแปลใจความถูกต้องหรือไม่

2.3.3.4 อุปสรรคด้านการเขียน

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 265 คน (90.8%) มีอุปสรรคในการเขียนภาษาอังกฤษ ดังแสดงในตารางที่ 20

ตารางที่ 20 อุปสรรคในการเรียนภาษาอังกฤษด้านการเขียน

อุปสรรค	ลำดับที่ 1		*ลำดับที่ 2		**ลำดับที่ 3	
	ความถี่	%	ความถี่	%	ความถี่	%
รู้ศัพท์น้อยจึงเขียนไม่ค่อยออก	136	46.6	79	27.1	28	9.6
ปัญหาในการใช้คำเชื่อม	82	28	107	36.6	34	11.6
ประโยค						
จำนวนเวลาที่ฝึกเขียนมีน้อย	30	10.3	41	14.0	80	27.4
ขาดครูที่ช่วยชี้แนะด้านการเขียน	17	5.8	30	10.3	98	33.6
อื่น ๆ	0	0	3	1.1	7	2.4

* ไม่เลือกลำดับที่ 2 จำนวน 5 คน (1.7%)

** ไม่เลือกลำดับที่ 3 จำนวน 18 คน (6.2%)

ตารางที่ 20 แสดงอุปสรรคที่สำคัญ 3 ลำดับแรกในการเขียนภาษาอังกฤษ จะเห็นว่านักศึกษาเกือบครึ่งหนึ่ง (46.6%) ระบุว่าอุปสรรคด้านคำศัพท์เป็นอุปสรรคลำดับที่ 1 และนักศึกษาเกินกว่าหนึ่งในสาม (36.6%) ระบุว่าปัญหาทางไวยากรณ์เป็นอุปสรรคลำดับที่ 2 และนักศึกษาประมาณหนึ่งในสาม (33.6%) ระบุว่า การขาดครูช่วยชี้แนะเป็นอุปสรรคลำดับที่ 3 นักศึกษาระบุอุปสรรคในลักษณะอื่น ๆ เพิ่มเติมจากที่แสดงไว้ในตารางที่ 20 ดังนี้

- ลำดับเหตุการณ์ไม่ได้
- ขาดความสนใจด้านการเขียน
- ไม่มีโอกาสได้เขียนนอกห้องเรียน
- เวลาที่ให้เขียนในห้องเรียนมีจำกัดเกินไป
- ไม่มีเรื่องจูงใจให้เขียน

2.4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปร

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม ผู้วิจัยเสนอตามลำดับของสมมุติฐานที่ตั้งไว้

สมมุติฐานข้อที่ 1 คะแนนจากการทดสอบจัดระดับ สามารถจำแนกความสามารถทางภาษาของนักศึกษาได้

ในการทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 1 นี้ ตัวแปรอิสระคือคะแนนจากการทดสอบจัดระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ (PSC) ตัวแปรตาม คือคะแนนสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน (TSC) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เสนอในรูปแบบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติการวิเคราะห์ถดถอยพหุ ระหว่างตัวแปรระบุไว้ในตารางที่ 21 และ 22 ต่อไปนี้

ตารางที่ 21 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรแต่ละตัว

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	N
คะแนนทดสอบจิตระดับ (PSC)	46.63	10.07	292
คะแนนสัมฤทธิ์ผลทางการ เรียน (TSC)	58.99	10.82	292

ตารางที่ 22 ค่าสถิติในการวิเคราะห์การถดถอยระหว่างตัวแปร

Multiple R .66561
 R-Square .44304
 Adjust R Square .44111
 Standard Error 8.08572

Analysis of variance	DF	Sum of Square	Mean Square
Regression	1	15029.78050	15029.78050
Residual	289	18894.49496	65.37888

F = 229.88741 Significant F = .0000

Variable	B	SE B	Beta	T	Sig T
Pscore	.720299	.047507	.665612	15.162	.0000
(Constant)	25.346458	2.268841		11.172	.0000

จากตารางที่ 22 จะเห็นว่าคะแนนทดสอบจัดระดับมีความสัมพันธ์กับคะแนนสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน (P = 0.0001) นั่นก็คือผลคะแนนของการทดสอบจัดระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษด้วยสมการ

$$PSC = 25.346458 + 2.268841 \text{ TSC}$$

สมมุติฐานข้อที่ 2 ความสามารถทางภาษาของนักศึกษาสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อภาษาอังกฤษ

ในการทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 2 นี้ มีตัวแปรอิสระเพิ่มมาอีกตัว คือทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อภาษาอังกฤษ สารสำคัญของค่าสถิติเสนอไว้ในตารางที่ 23

ตารางที่ 23 ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

ตัวแปร	PSC	TSC	Attitude
PSC	1.0000	.6676**	.2473**
TSC	.6676**	1.0000	.2774**
Attitude	.2473**	.2774**	1.0000

1-tailed Signif : * - .01 ** - .001

จากตารางจะเห็นว่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนทดสอบจัดระดับ (PSC) กับคะแนนสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนภาษาอังกฤษ (TSC) มีค่า .668 ซึ่งมากกว่าความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อภาษาอังกฤษ (Attitude) กับคะแนนสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งมีค่า .277

ฉะนั้น นอกจากตัวแปรคะแนนการทดสอบจัดระดับที่เป็นประเด็นหลักในการวิเคราะห์ ผู้วิจัยก็ได้พิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ จากค่าที่แสดงในตารางที่ 23 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กัน ซึ่งความสัมพันธ์นี้ อยู่ในระดับไม่สูง แต่ไปในทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าทัศนคติไปทางบวก ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก็จะสูง